

μῶν ὁ Οὐράνιος εἰς ἡμᾶς. ὅπου τὰς μὰς παιδύει, καὶ ἡμεῖς δὲν βλασφημῶμεν εἰς τὰ κακά, ἅπερ μᾶς ἔρχονται, ἀλλὰ μάλλον δι' ἡμεῖς τῶ Θεοῦ ὀλοφύχως, πότες μᾶς δίδει τὸν ἄρτον τὸν Οὐράνιον. Ἐὶς τὸν ἄρτον τῶ Θεοῦ, μᾶς κῆρει κληρονόμος τῆς βασιλείας αὐτῆ. λοιπὸν ἡμεῖς καταλέγωμεν, ὅτι νὰ μᾶς παιδύσῃ ὅσον αὐτὸς θέλει. ἀμὴν νὰ μὴ μᾶς ἀφήσῃ παντελῶς εἰς τὰς χεῖρας τῆς θρασύτης. διότι αὐτὸς εἶναι δυνάστης, νὰ μᾶς λυθῶσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆ. Ὅτι σὺ ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δυνάστης καὶ ἡ δόξα τῶ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱοῦ, καὶ τῶ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. καὶ ὁμοίως ὁ ἱερὸς εὐχαίται πρὸς τὸν Θεὸν τῶν δόχων, καὶ λέγει. ὅτι ἐσὶς ἀνάγκη, νὰ ζητήσῃ ὅλοι, καὶ νὰ σὲ γυρῶν, διότι ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς ὁ δυνάστης, ὁ ἁριστότερος ἀπὸ ὅλων τῶν δυνατῶν βασιλεῖς, ἔσωντας καὶ νὰ εἶσαι δυνάστης, καὶ δόξα. ἔσωντας καὶ νὰ δοξάζῃς ἐκείνης, ὅπως ἀπολαθῶσιν τὰ θελήματά σου, ἀπὸ τὰ ὅποια εἶναι, ὡς φαίνεται εἰς ἐπέτλω τῶ προσδύχῳ, τὸ νὰ ἀφύῃ τινὰς τὰ πταίσματα τῶ ἀδελφῶν τῶ χριστιανῶν. καὶ τότε εἰς τὸ τέλος, λέγει ἡ προσδύχη, Ἀμὴν. θέλωντας νὰ φανερώσῃ πῶς βεβαία καὶ ἀληθινὴ τιμὴ καὶ δόξα δὲν εἶναι ἄλλη, ἢ ἡ θεωρία τῶ προσώπου τῶ ἐδικῶν σου, ἡ γου, ἡ θεωρία ἐσὶς τῆς ἁγίας Τριάδος, λέγω τῶ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος. αὐτὴ λοιπὸν ἡ προσδύχη διδάσκειται εἰς ἡμᾶς, καθὼς ἐδιδάχθη καὶ ἀπὸ τὸν Χριστὸν εἰς τὰς ἁγίας Ἀποστόλους, ὅπως νὰ ἡμεῖς ἅγιοι καὶ μαθηταὶ τῶ Χριστοῦ, ὡσὼν καὶ ἐκείνης, ὅπως ἐθελοπαῖσω ὀπίσω τῶ Χριστοῦ. καὶ ὅταν ἡμεῖς ἅγιοι, νὰ εἰμεδεν καὶ ὀπίσθιοι, νὰ λαμβανῶμεν τὸν ἄρτον τὸν Οὐράνιον, λέγω ἐκείνον, ὅπως σὲ γίνεται ὁ ἱερὸς εἰς τὰς θύρας τῶ ἁγίου Βήματος, καὶ λέγει. τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις. μὴ ἔχοντες κατὰ τινος ἔχθραν, μηδὲ τινὰς νὰ μὴ εἶναι εἰς τῶν ἁμαρτιῶν, μηδὲ τινὰς νὰ ἔχη κακὸν λογισμὸν πρὸς τινὰ, καὶ πάλιν λέγει. Ὅρθοι μεταλαβόντες τῶν θεῶν ἁγίων ἀρχαίων. ἡ γου, ὡς ἔχωμεν ὀρθόδοξον πίσιν, καὶ ὡς πισθῶμεν ὀρθὰ καὶ καλὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν. Ἐὶς τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο εἶναι τὸ Σῶμα, καὶ Αἷμα τῶ Χριστοῦ, καὶ ὄχι ἄλλο, ἢ εἰς τύπον αὐτῶ, ἀλλὰ καθολικὰ αὐτὰ, ὡσπερ εἶπεν. τῶ ὅτι τὸ Σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. καὶ ὁμοίως τῶ ὅτι τὸ Αἷμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυμένον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. δὲν εἶπε τῶ εἶναι εἰς τύπον τῶ σώματός μου, ἢ τῶ αἵματός μου, ἀλλὰ τῶ εἶναι, ἡ γου, τῶ εἶναι. ὅπως τῶ ἱερὸς λέγει, ὀρθὰ καὶ πιστὰ πισθῶτε, καὶ ἐτὶ τὸ λαμβανῶτε οἱ καλοὶ, καὶ οἱ δίκαιοι, ὡσπερ αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ δίδει δοξολογίαν τῶ Θεῶ καὶ Πατρὶ, τῶ ἀξιώσαντι ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἀρχαίων αὐτῶ Μυστηρίων. ἔπειτα λέγει. Εὐλογία Κυρίου ἐσὶς εἰς ὑμᾶς, τῶ αὐτῶ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἡ γου, νὰ εἶναι πάντοτε ἡ χάρις τῶ Θεοῦ, καὶ ἡ δόξα γὰρ μετὰ τὸν λαόν. καὶ ὁ λαὸς βεβαιώνει τὸν λόγον τῶ ἱερέως, καὶ λέγει. Ἀμὴν, νὰ ἡμεῖς ἐτὶ, ὡσπερ λέγεις ἐσὺ, Δέσποτα.

ΔΟΞΑ Τῶ ΘΕῶ, ἈΜΗΝ.